

कौञ्जायन (von कुञ्ज) m. pl. N. pr. eines Gebirgsvolkes (Nachkommen des Kuñja); f. ई eine Fürstin dieses Stammes (eine Brahmanin nach Ġaṭṭha im ÇKDr.). Davon कौञ्जायन्य m. ein Fürst dieses Stammes P. 4, 1, 98. 5, 3, 113. Vop. 7, 13.

कौञ्ज patron. von कुञ्ज P. 4, 1, 98, Sch.

1. कौट (von कुटि) adj. in seinem eigenen Hause wohnend, selbständig, frei P. 5, 4, 95. — Vgl. कौटतत्त.

2. कौट (von 1. कूट) 1) adj. a) snared, wired. — b) fraudulent, dishonest. — 2) n. fraud, falsehood Wils. — Vgl. कौटसान्तिन्. कौटसाह्य.

3. कौट m. = कुटज Wrightia antidysenterica R. Br. Buivapa. im ÇKDr.

कौटकिक (von 1. कूट) adj. der sich mit dem Fangen von Thieren in Fallen, Schlingen abgiebt Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. कौटिक.

कौटज (von कुटज) 1) adj. von der Wrightia antidysenterica R. Br. kommend u. s. w.: फल सुप्र. 2, 413, 4. 431, 10. 13. 14. Tark. 3, 3, 58. — 2) m. = कुटज Wrightia antidysenterica R. Br. Rājam. zu AK. 2, 4, 2, 47. ÇKDr.

कौटजभारिक (von कुटज + भार) adj. eine Last Wrightia antidysenterica R. Br. tragend, führend u. s. w. gaṇa वंशादि zu P. 5, 1, 50.

कौटजिक (von कुटज) adj. dass. gaṇa वंशादि zu P. 5, 1, 50.

कौटतत्त (1. कौट + तत्तन्) m. ein für eigene Rechnung arbeitender, freier Zimmermann P. 5, 4, 95. Vop. 6, 40. AK. 2, 10, 9. H. 918.

कौटभो f. ein Bein. der Durgā H. 58. — Vgl. कौटो.

कौटल्य m. ein Bein. Kāṇakja's H. 833. 741, Sch. — Vgl. कौटिल्य.

कौटवी f. eine nackte Frau H. 334. — Vgl. कौटवी.

कौटसान्तिन् (2. कौट + सा^०) m. = कूटसान्तिन् ein falscher Zeuge Mit. im ÇKDr.

कौटसाह्य n. ein falsches Zeugniß M. 8, 117. 122. 123. 11, 56. — Wird in 2. कौट + साह्य zerlegt, lässt sich aber eben so gut auf कूटसान्तिन् zurückführen.

कौटायन patron. von कुट gaṇa अस्यादि zu P. 4, 1, 110.

कौटि dass. gaṇa कौट्यादि zu P. 4, 1, 80. Dazu f. कौट्यो ebend.

कौटिक (von कूट) adj. gaṇa कुमुदादि zu P. 4, 2, 80. der sich mit dem Fangen von Thieren in Fallen, Schlingen abgiebt AK. 2, 10, 14. H. 930. — Vgl. कौटिकिक.

कौटिलिक (von कुटिलिक्ता) m. P. 4, 4, 18. 1) Jäger. — 2) Schmied Sch.

कौटिल्य (von कुटिल) 1) m. ein Bein: Kāṇakja's VP. 468. Mallin. zu Kumāras. 6, 37. Vgl. कौटल्य. — 2) u. a) Krümmung, Biegung P. 3, 1, 23. Vop. 8, 87. Krausheit (der Haare): कौटिल्यं कचसंचये Pañkāt. I, 205. — b) Falschheit, hinterlistiges Betragen Jān. 3, 238. प्रकटीकृतं लया स्वयमेवात्मनो दुष्टं कौटिल्यं च Pañkāt. 99, 9. यो मित्राणि करोत्यत्र न कौटिल्येन वर्तते II, 201. Rāśa-Tar. 5, 321. — c) eine Art Rettig (चापाक्यमूलक; vgl. unter 1.) Rāśa. im ÇKDr.

कौटीगर्व adj. von कौटीगव्य gaṇa कपादि zu P. 4, 2, 111.

कौटीगव्य patron. von कुटीगु gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

कौटीय von कूट gaṇa कृशाद्यादि zu P. 4, 2, 80.

कौटीर adj. zu der Pflanze कुटीर gehörig, daraus gemacht gaṇa वित्वादि zu P. 4, 3, 136.

II. Theil.

कौटीर्या (von कुटीर) f. Beiw. der Durgā, viell. in einer Hütte wohnend Hariv. 10245.

कौटुम्ब (von कुटुम्ब) 1) adj. was für das Hauswesen erforderlich ist: फलवती: शाखा ग्राह्येदन्त्या कौटुम्बम् Āṣv. Gṛh. 2, 6. — 2) n. das Verhältniss zu einer Familie: राजकौटुम्बदत्तानां डाम्बानाम् Rāśa-Tar. 5, 395. Beide Ausgg.: कौटुम्ब, was Bexfey berichtet hat.

कौटुम्बिक (wie eben) 1) adj. zur Familie gehörig, die Familie bildend: कौटुम्बिका दारापत्यादयो नाम्ना Bhāg. P. 5, 14, 3. — 2) m. Familienvater Bhāg. P. 4, 28, 12. 5, 13, 8.

1. कौट्यं patron. von कुट gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151. कौट्यो f. zu कौटि gaṇa कौट्यादि zu P. 4, 1, 80.

2. कौट्यं von कूट gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80.

कौठारै patron. von कुठार gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

कौठारिक्यै metron. von कुठारिका gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123.

कौठुम adj. (f. ई) von कुठुमि Coler. Misc. Ess. I, 17. 18. — Vgl. कौयुम.

कौडविक (von कुडव) adj. f. ई mit einem Kuḍava (ein best. Maass) besät, einen Kuḍava enthaltend P. 5, 1, 52, Sch. त्वकौडविक 7, 3, 17, Sch. — Vgl. अर्थकौडविक, अर्थ^०.

कौडयिक adj. von कुडा gaṇa कट्यादि zu P. 4, 2, 95.

कौडदरि (कौण्डेदरि? von कण्डेदर) m. N. pr. eines Mannes Pañva-kāḍh. in Verz. d. B. H. 87, 3 v. u.

कौड्य in. pl. N. pr. eines Volkes Lalit. 214, N. 1. Der Tibetische Text: कौत; vgl. कौड्य.

कौणकुत्स्य m. N. pr. eines Brahmanen MBh. 1, 962. — Vgl. कृष्णकुत्स.

कौणप (von कुणप) m. Leichenfresser: 1) ein Rākshasa AK. 1, 1, 4, 55. H. 187. न कौणपाः शृङ्गिणो वा न देवा न च मानुषाः । इदं (वने) समुपसर्त्तन्ति MBh. 1, 6450. Çān. Cā. 142, 11. — 2) N. pr. eines Nāga MBh. 1, 2147.

कौणपदत्त (कौ^० + दत्त, m. ein Bein. Bhīṣma's Tark. 2, 8, 12.

कौणपाशन (कौ^० + 2. अशन) m. N. pr. eines Nāga MBh. 1, 1559.

कौण्डिन्य m. pl. N. pr. eines Volkes Varāṇ. Bhū. S. 14, 80. Im sg. der Fürst dieses Volkes ebend. 33. Var. 1.: कौलिन्द.

कौण्यै (von कुण्य?) patron. des Rāḡana TS. 2, 3, 9, 1. Kīṭh. in Ind. St. 3, 474 (कौण्यै). कौण्येन (!) ebend. 460.

कौण्डपायिन (von कुण्डपायिन्) adj. अयनम् Lāṭs. 1, 4, 23. 26. 10, 10, 6. 11, 1. 16, 12. Agnisv. zu Lāṭs. 5, 1, 8. 2, 9. कौण्डपायिनामयनम् Çāṇku. Çā. 13, 24, 1 und Sch. zu Kīṭh. Çā. 4, 1, 1 fehlerhaft für कौण्डपायिनम् oder कुण्डपायिनाम्.

कौण्डल (von कुण्डल) adj. mit Ringen versehen gaṇa ज्योत्स्नादि zu P. 5, 2, 103, Vārtt.

कौण्डलिक (wie eben) gaṇa कुमुदादि zu P. 4, 2, 80.

कौण्डवापुति patron. von? Phavarāḍh. in Verz. d. B. H. 58, 23.

कौण्डाम्रक adj. von कुण्डाम्रि P. 4, 2, 126, Sch.

कौण्डायन von कुण्ड gaṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80.

कौण्डिन adj. von कौण्डिन्य gaṇa कपादि zu P. 4, 2, 111.

कौण्डिनी f. zu कौण्डिन्य in पौराणरीकौण्डिनीपुत्र N. eines Lehrers Çāt. Br. 14, 9, 4, 30.

कौण्डिनेयक adj. von कुण्डिन gaṇa कट्यादि zu P. 4, 2, 95.

कौण्डिन्य metron. von कुण्डिनी gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 103. kann